

Folk er pligtig til til enhver Tid at aabne Afgangen til Brænderilokalene osv. overhovedet at hbe al den Hjælp, som er fornøden til Eftersynets Udførelse. Nu spurgte den ærede Ordfører, om Meningen ikke maatte være den, at man krævede Brændevinsbrænderens personlige Assistance; saaledes forstod jeg den ærede Ordfører. Jeg tror ikke, at der vil blive stillet det Krav i Henhold til Paragrafen til Brændevinsbrænderen selv, at han i egen Person skulde foretage en saadan Handling som at aabne Brænderilokalene. Det er klart nok, at hans Folk ligesaa godt kunne gøre det; men paa den anden Side ser jeg heller ikke rettere, end at, naar der er Tale om at give al den Oplysning, som er fornøden til Eftersynets Fuldbyrdelse, kan der vel tænkes Tilfælde, hvor Brændevinsbrænderens Folk ikke ere i Stand til at give saadanne Oplysninger, og hvor det altsaa kan være nyttigt og rigtigt, at man kan kræve Brændevinsbrænderen selv frem til at give Oplysninger. Jeg tror, at man ganske rolig kan gjøre Regning paa, at Bestemmelsen, som den nu staar i Lovforslagets § 33, ikke vil blive anvendt inhuman imod Brændevinsbrænderen, og jeg frygter for, at en Ændring i Bestemmelsen, f. Ex. den, at der i Stedet for „Brændevinsbrænderen saavel som hans Folk“, kommer til at staa „Brændevinsbrænderen eller hans Folk“, kunde føre Ulemper med sig. Fremdeles rettede den ærede Ordfører et Spørgsmaal til mig angaaende Anvendelsen af § 40, som, dersom jeg hørte ret, gif ud paa, om jeg mente, at man i alle Tilfælde vilde gjøre Straffeanstvar gjældende, hvor der fandtes Redskaber, som vare tjenlige til Brændevinstilvirkning udenfor Lokalerne, og uden at der var nogen Mistanke om tilstiftet Misbrug af disse. Man kunde f. Ex. tænke sig, at man hos en Fernhandler i Kjøbenhavn kunde finde Brændevinsapparater. Jeg tror ogsaa med Hensyn til dette Punkt at turde sige, at man ikke behøver at frygte for nogen inhuman Benyttelse af Lovparagrafens Ord, men at jeg paa den anden Side ikke ser rettere, end at det er nødvendigt at fastholde Ordene, saaledes som de nu en Gang ere, naar man vil være sikker paa ogsaa at kunne ramme strafbare Tilfælde, Tilfælde, hvor i Virkeligheden Redskaberne ere til Stede i strafbar Hensigt. — Jeg skal endnu kun gjøre en Bemærkning med Hensyn til Lovforslaget i dets Helhed, og det er den, at efter som vi i Dag scribe den 16de Marts, vil det være umuligt, at Loven kan træde i Kraft den 1ste April dette Aar, idet selvfølgelig de fornødne Maaleapparater til Pro-

duktbestatningen ikke have til Stede. Jeg ser imidlertid ikke rettere, end at dette vil kunne rettes ved at forlænge den Frist, som er angivet i § 25, nemlig 8 Uger, inden hvilken Brændevinsbrænderen skal have anmeldt, at han vil gaa over til den nye Bestatning, og jeg henstiller til det ærede Udvalgs Overveielse mellem 2den og 3die Behandling, om det ikke vilde være rigtigt at gjøre en Ændring paa dette Punkt. Den kan selvfølgelig ogsaa gjøres derved, at hele Loven først træder i Kraft til et senere Tidspunkt, men det vilde jeg anse for mindre heldigt, blandt Andet ogsaa af Hensyn til det Lovforslag, der vil komme til Behandling, naar vi ere færdige med dette, hvis Strafftræden man dog næppe kunde ønske at se udsat. Hvor stor en Forlængelse af denne otte Ugers Tidfrist, der vilde være nødvendig for at være vis paa, at man kunde have de fornødne Maaleapparater til Stede til Indlætning i Brænderierne, er jeg ikke i Stand til i dette Øieblik at angive, men jeg skal være villig til at meddele det ærede Udvalg enhver Oplysning i saa Henseende, for saa vidt det ellers gaar ind paa den af mig fremsatte Tanke. Det er jo klart nok, at Banfeligheden med Hensyn til Tidspunktet for den ny Bestatnings virkelige Træden i Virksomhed kan fjernes paa forskjellige Maader. Her har jeg kun villet antyde en af Maaderne og henstillet til Udvalgets Overveielse, om det ikke ogsaa skulde være den, som ogsaa var Udvalget mest tiltalende.

Ordføreren (Tanber): Jeg er ganske enig med den høitærede Finanzminister i, at det navnlig af Hensyn til den Lov, der paa Dagsordenen følger efter denne og i det Hele taget er saa nøie knyttet til den, ikke vilde være heldigt at udsætte denne sidstnævnte Lovs Strafftræden, og Udvalget skal selvfølgelig tage under Overveielse den Henstilling, den høitærede Minister har gjort til os om Forlængelse af den i § 25 fastsatte Frist. Af Udvalgets Forslag er der egentlig kun et, som den høitærede Finanzminister udtalte sig imod, det var Ændringsforslag under Nr. 7, som gaar ud paa, at det ikke skal paaligge Brændevinsbrænderen at godtgjøre, at Overtrædelserne ikke kan tilregnes ham eller hans Folk. En saadan Sag kan jo ikke udelukkende ses fra det for Toldopsynet hensigtsmæssigste Synspunkt, og man bør meget betænke sig paa i en Sag som denne, hvor det dreier sig om meget betydelige Bøder, og hvor der i de øvrige Paragrafer i Loven er fastsat strenge Kontrolbestemmelser, at fravige de almindelige Ret Grundsatninger og tilmed